

Ruige Feeks in etalage van verloedering

Plaats: De Harmonie, Leeuwarden. **Voorstelling:** 'Het temmen van de feeks' van William Shakespeare. **Gezelschap:** Toneelgroep Amsterdam. **Regie:** Ivo van Hove. **Belangstelling:** 720 mensen. **Nog te zien:** vanavond in Leeuwarden.

LEEUWARDEN - Shakespeare's lieflijke Padua is bij Toneelgroep Amsterdam het betonnen skelet van een winkelcentrum in aanbouw, met achter glazen wanden het huis van Katharina's vader. Dat zet meteen de toon in deze interpretatie van 'De getemde feeks' - hier accurater vertaald als 'Het temmen van de feeks'. De woeste dochter Kate is immers pas aan het slot door mannetjesputter Petruchio getemd tot gehoorzame echtgenote.

Dat Petruchio's norm van de man-vrouw verhouding - nog afgezien van zijn methode - nogal tegen het zere been is van het moderne gelijkheidsideaal, daar doet regisseur Ivo van Hove niet al te moeilijk over. Integendeel, het is van het begin af aan 'van dik hout zaagt men planken'.

Zo treitert een losgeslagen Kate (Halina Reijn) haar brave zusje Bianca - hier een oversekste babe - op een manier die in Abu Ghraib niet had misstaan. En de vrijers van Bianca, die van vaderlief moeten wachten tot het oudste krenge is uitgehuwelijkt, leven zich ondertussen uit in een soort rituele mishandeling van een nieuwe kandidaat,

iets waar merkwaardig genoeg ook Petruchio aan meedoet. En ja, ook bij deze gelegenheid trakteert Hans Kesting ons op zijn blote kont.

Vreemd blijft het wel, want Petruchio ontpopt zich gaandeweg juist als de meer geciviliseerde kant van deze chaotische samenleving. Een eerste aanwijzing daarvoor zit, achteraf gezien, in de haastige huwelijksceremonie waarbij iedereen als hooligan is uitgedost behalve de in keuring pak gestoken rauwdouwer Petruchio. Daar druist dat nogal tegen de tekst in, want zijn schoonvader verwijt hem juist dat hij niet behoorlijk gekleed is.

Maar als het eigenlijke temmen van de feeks in Petruchio's huis begint, wordt langzaam aan duidelijk dat dat temmen misschien niet eens zozeer gaat om een strijd tussen man en vrouw, maar om een tussen bandeloosheid en beheersing. De martelachtige praktijken waarmee Petruchio zijn vrouw op de knieën weet te krijgen, moge zelfs naar minder moderne maatstaven knap fout zijn, bij diens pedagogisch doel kun je je wel wat voorstellen. Katharina's stuurloze 'ik, ik, ik' moet tot de grond toe afgebroken worden.

De slotscène met de beruchte weddenschap over de gehoorzaamste echtgenote legt het er nog eens duimendik bovenop: het zuipende en kotsende deel der mensheid legt het af tegen een welwillend en zachtaardige liefde.

HANS BRANS